

Svar

fjármála- og efnahagsráðherra við fyrirspurn frá Ólafi Ísleifssyni um greiðslur til foreldra langveikra eða alvarlega fatlaðra barna.

- Hvaða rök standa til þess að foreldragreiðslur samkvæmt lögum um greiðslur til foreldra langveikra eða alvarlega fatlaðra barna, nr. 22/2006, eru ekki skattfriðarsar líkt og á við um barnalífeyri almannatrygginga samkvæmt lögum um almannatryggingar, nr. 100/2007?*

Að meginreglu til teljast allar tekjur, hlunnindi og fríðindi til skattskyldra tekna. Frá því eru nokkrar undantekningar og er sérstaklega kveðið á um þær í lögum. Barnalífeyrir sem greiddur er skv. 20. gr. laga um almannatryggingar, nr. 100/2007, ef annað hvort foreldri barns, eða bæði, eru látin eða örorkulífeyrisþegar telst ekki til skattskyldra tekna skv. 2. tölul. A-liðar 7. gr. laga um tekjuskatt, nr. 90/2003. Sama á við um barnalífeyri sem greiddur er vegna ófeðraðs barns eða barns foreldris sem sætir gæslu- eða refsivist. Litið er á slíkar umönnunargreiðslur, sem Tryggingastofnun ríkisins greiðir, sem fjárhagslega aðstoð vegna útlagðs kostnaðar. Foreldragreiðslur samkvæmt lögum um greiðslur til foreldra langveikra barna eða alvarlegra fatlaðra barna, nr. 22/2006, teljast hins vegar til skattskyldra tekna sem launagreiðslur og er lagður á þær tekjuskattur og útsvar eftir almennum reglum.

- Hver yrði árlegur kostnaður ríkissjóðs ef umræddar foreldragreiðslur væru undanþegnar tekjuskatti?*

Væru umræddar foreldragreiðslur undanþegnar tekjuskatti má ætla að kostnaður ríkissjóðs yrði um 20 milljónir króna á ári. Ætla má að kostnaður sveitarfélaga af umræddri breytingu yrði um 23 milljónir króna á ári, í formi lægra útsvars.